

פרשת חוקת

צל ומי באר

מילים: יורם טהרלב
לחן: לוי שער

..בימים אשר כאלה
מחכים עד בוא הליל
מחכים לצעדים קרבים
לא סוגרים את הברית
לא עוצמים את העיניים
בימים כאלה מקשיבים.

מי שרעב ימצא אצלנו פת של לחם
מי שעייף ימצא פה צל ומי באר
מי שסוכתו נופלת
חרש ייכנס בדלת
חרש ייכנס ועד עולם יוכל להישאר..

"וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום
כה אמר אחיד ישראל אתה ידעת את
כל התלאה אשר מצאתנו..
והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך
נעברה נא בארצך
לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר
דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל
עד אשר נעבר גבולך."

(במדבר כ' י"ד י"ז)

י"ב בתמוז תש"ז,

29 ביוני 1947

יום העלייה לקרקע

ב' סעד תחתית'

יום הולדת לקיבוץ!

שיעור פרשת השבוע: נעמה סט

שבת פרשת חקת		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	19:28	זמן תפילין/טלית	04:38←04:36
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30		
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:11←09:09
		מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד הורים וילדים	17:15	מנחה וערבית	19:40
		שקיעה	19:50←19:48
צאת השבת	20:26	ערבית	20:10

ש ב ת
ש ל ו מ

מנחם מנחם אהרן אהרן

בני ישראל מבקשים משלטונות "אדום" לחצות את שטחם בדרכם צפונה אל הארץ המובטחת. האדומים מסרבים לבקשתם ולא נותנים להם את ה'ויזה' המיוחלת. הברירה שנותרה להם היתה להקיף את ארץ אדום. בעקבות סירוב המעבר והטרטור הנלווה אליו המורל במחנה ישראל בשפל, שגורם לעוד מנה של קיטורים בנושא "הלחם הקלקל" (כא-ה) ליצני הדור הסבירו את התיאור קלוקל " כטעמו כשל 'קלקר' ". ה' מענישם במכת נחשים המפיל חללים רבים בעם. בציווי ה', משה יוצר 'נחש מנחשת' ומניחו על "נס" המילה היא בת כפל משמעות-מוט גבוה וגם פלא: "כל אשר ננשך ירים ראשו מביט בו וחי" (כ"א-ט). בסיום התהליך נגזר נחש הנחושת למשמרת בארכיון המשכן ואח"כ במקדש. לאחר כ- 600 שנה חזקיהו מלך יהודה, כותש את נחש הנחושת, משום שהעם הפך אותו לפולחן כבעל כוח ריפוי (מלכים ב' י"ח ד') ולא בפנייה ישירה לקב"ה בתפילה לרפואה ומזור.

הנחש מופיע לראשונה לאחר סיפור בריאת העולם, בשלישייה הפותחת בגן העדן: אדם, חווה והנחש. חז"ל סוברים שהנחש היה בתחילה בעל כושר הליכה ודיבור, אולם לאחר שחטא והסית את חווה הוא נענש בידי בורא עולם שקיצץ את רגליו וידיו עד שנאלץ לזחול על גחונו וסתם את פיו לעולמים כך שלא יוכל עוד לדבר (בראשית רבה כ').

בברכת יעקב לבניו, זכה בנו דן לברכה: "וְהָיָה דָן נָחֵשׁ עָלֶיךָ דָּרָךְ שְׂפִיפֶן עָלֶיךָ אֶרֶץ הַנֶּשֶׁךְ עֶקְבֵי סוּס וַיִּפֹּל רֶכְבּוֹ אַחֲרָיו." (בראשית מ"ט י"ז) ולכן סמל הנחש התנוסס על דגלו של שבט דן. מוטיב הנחש נקשר גם שבמפגשו הראשון של משה עם ה' בו הוא הופך את המטה שבידו לנחש ובפעולה חוזרת הוא הופך חזרה למטה: "וַיֵּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אַרְצָה וַיִּשְׁלַכֵהוּ אַרְצָה וַיְהִי לְנָחֵשׁ וַיִּנְסֵם מִשָּׁה מִפָּנָיו." (שמות ד-ג').

הנחש הפך לסמל הרפואה בתרבויות רבות, כולל היהודית כמובן. הגירסה הנוצרית שאבה את רעיון הריפוי והכפרה מנחש הנחושת - כשם שהוא ריפא את המביטים בו, כך סמל 'הצלוב' התלוי, מכפר כנגד חטא הנחש הקדמוני. סמל 'אל הרפואה' - 'אסקלפיוס' במיתולוגיה היוונית הוא נחש המתפתל סביב מטהו ובקערה על ראש המטה נמצאת בתו 'היגיאנה' (המקור למילה: היגינה) – 'אלת הבריאות'.

בצבא - על תג 'חיל הרפואה' מופיע הנחש כרוך סביב חרב. על תג חיל הצנחנים מופיע "הנחש המכונף" שהועלה ע"י מג"ד הצנחנים הראשון - יהודה הררי וסגנו אריה אפרת, בשנת 1951, בהשראת הברכה לשבט דן (לעיל). סברה אחרת גורסת שדוד בן גוריון, כחובב תנ"ך, הוא שהציע את סמל הנחש לאחר שקיבל השראה מהפסוק: "כִּי מִשְׁרֵשׁ נָחֵשׁ יֵצֵא צָפַע וּפְרִיָּו שָׂרָף מְעוֹפֵף" (ישעיהו- י"ד כ"ט). הגדודים בחטיבת הצנחנים, קיבלו כינויים מעולם הנחשים: 101- פתן, 202- צפע, 890- אפעה, ובחיל האוויר, זכו מסוקים לשמות נחשים: אפצ"י- 'פתן' וקוברה- 'צפע' וטיל אוויר אוויר- 'פיתון'.

מנחם קימלמן - קיבוץ ראש הנקרה

תג חטיבת הצנחנים (המחודש והמשופר)
שהתקבל ביוזמת המח"ט אביב כוכבי

‘קצת היסטוריה’ לקראת יום ההולדת 40 הקיבוץ

לאלו ששכחו ולאלו שטרם למדו..

בין השנים 1938 ועד 1947 שאפו חברי הקבוצה להקים את משכנם, ולעלות על הקרקע כחלוצים.

“חלוציות” - היתה ה”סטארט-אפ” של הימים ההם (בלי שום כוונה ל”אקזיט” בעתיד, כמובן...) מדובר היה בבחורים ובחורות כבני שש עשרה, שוויתרו על לימודם, ומטרתם הייתה להקים יישוב מאפס, בשתי ידיים ובוודאי לא מן המוכן.

במילה אחת- הגשמה.

הגרעין העיקרי, הצברים, שהיו קבוצת בני עקיבא הראשונה, עברו “הכשרה” בכפר גדעון אשר בעמק יזרעאל ובטירת צבי. להם נוספו עולים מאירופה שהגיעו מנס-ציונה, מקווה ישראל וכפר חסידים, והיו גם בודדים שהגיעו משאר קצות הארץ.

“הכשרה”- קורס הכנה לחיי קיבוץ.

ב”שכונת צבי” ליד נתניה, החלו הקבוצות להתאחד ולהתארגן. המקום נראה אז כמו מחנה בני עקיבא של היום, עם אוהלים וסימוני שבילים בסיד לבן, רק עם תוספת קטנה של חיי צנע וקדחת שפקדה מעת לעת את מי ששכח לשים כילה נגד היתושים.

משם עברה הקבוצה שכבר התגבשה, להרצליה והשתכנה באופן זמני, על גבעה מול הים וחיכתה לבאות.

בזמן ההמתנה בהרצליה, היה ניסיון לעלייה לקרקע ב”חז”ה” שליד רמת חובב, באמצעות כמה נציגים מהקבוצה, אך המקום התברר כלא מתאים.

לבסוף הצליחה משימת העלייה לקרקע ב”סעד-תחתית” – כיום: “מעוז מול עזה”. זה קרה ביום י”ב בתמוז תש”ז- 29 ביוני 1947 ולמחרת התבשר על כך כל היישוב היהודי בארץ בעמודים הראשונים של העיתונים.

יום העלייה לקרקע ב”סעד-תחתית” - הוא יום ההולדת של הקיבוץ!

כשנתיים לאחר העלייה ל”סעד תחתית” ולאחר הצטרפות האמהות והילדים, הועתק הקיבוץ, על פי דרישת צה”ל, למקומו היום.

ולמה דווקא השם “סעד”?

עד ליום ההולדת, נקראה הקבוצה “עלומים”, שם יאה לחלוצים הצעירים. אך עם העלייה לקרקע, קבעה וועדת השמות של הקרן הקיימת לישראל, את השם “סעד”- מילת עידוד תנ”כית, היות והיה זה יום השנה ל”שבת השחורה” (השבת שבה עצרה משטרת המנהל הבריטי כ- 2000 מחברי “ההגנה” וביניהם מ”מ יו”ר הסוכנות היהודית הרב פישמן מימון). עידוד ותמיכה היו אז מצרך מבוקש, וקיבוצנו, כמצופה ממנו, נרתם למשימה.

לאחר מכן כשרצו לחזור לשם המקורי, היה זה מאוחר מדי.. וועדת השמות טענה, שאפילו במסמכי האו”ם כבר מוזכר השם “סעד”, כי מקום מושבה של ועדת שביתת הנשק ישראל- מצרים נקבע 3 ק”מ מצפון לסעד.

יום קימחון

דברים שנאמרו בשם ההורים בטקס הפרידה לאפרת שלומי כארכזת וצדת חינוך

אפרת אהובה,

אבי היה אלוקים / יהודה עמיחי

אָבִי הָיָה אֱ-לֹהִים וְלֹא יָדַע. הוּא נָתַן לִי
אֶת עֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת לֹא בְרַעַם וְלֹא בְזַעַם, לֹא בְאֵשׁ וְלֹא בְעָנָן
אֲלָא בְרַכּוּת וּבְאַהֲבָה. וְהוֹסִיף לְטוֹפִים וְהוֹסִיף מְלִים טוֹבוֹת,
וְהוֹסִיף "אָנָּה" וְהוֹסִיף "בְּבִקְשָׁה". וְזָמַר זְכוֹר וְשִׁמּוֹר
בְּנִגּוֹן אֶחָד וְהִתְחַנֵּן וּבְכָה בְשִׁקֵּט בֵּין דְּבַר לְדְבַר,
לֹא תִשָּׂא שֵׁם אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא, לֹא תִשָּׂא, לֹא לְשׁוֹא,
אָנָּה, אֵל תַּעֲנֶה בְרַעַד עַד שֶׁקֶר. וְחִבֵּק אוֹתִי חֲזָק וְלַחֵשׁ בְּאַזְנִי,
לֹא תִגְנוֹב, לֹא תִנָּאֵף, לֹא תִרְצַח. וְשֵׁם אֶת כְּפוֹת יְדָיו הִפְתּוּחוֹת
עַל רֹאשִׁי בְּבִרְכַּת יוֹם כְּפוֹר. כִּבְד, אָהֵב, לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְקוֹל אָבִי לָבֵן כְּמוֹ שֶׁעָר רֹאשׁוֹ.
אֲחֵר-כֵּךְ הִפְנָה אֶת פָּנָיו אֵלַי בַּפֶּעַם הָאַחֲרוֹנָה
כְּמוֹ בַּיּוֹם שֶׁבּוֹ מֵת בְּזִרְעוֹתַי וְאָמַר: אָנִי רוֹצֶה לְהוֹסִיף
שְׁנַיִם לְעֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת:
הַדְּבַר הָאֶחָד-עֶשֶׂר, "לֹא תִשָּׂתַנֶּה"
וְהַדְּבַר הַשֵּׁנִי-עֶשֶׂר, "הִשְׁתַּנֶּה, תִּשָּׁתַנֶּה"
כֵּךְ אָמַר אָבִי וּפְנָה מִמֶּנִּי וְהִלֵּךְ
וְנָעַלְס בְּמִרְחָקָיו הַמוֹזָרִים.

רגע אחרי חג מתן תורה, בשיר הנפלא הזה יהודה עמיחי מתאר עד כמה חשוב מה שנמצא "בין השורות" בתהליך החינוך ועד כמה הוא משפיע על האופן בו אנו מקבלים ולומדים. החינוך הבלתי פורמלי מבקש לתת בדיוק את המענה הזה... ואת אפרת יקרה לקחת על עצמך את הנהגת המערכת המורכבת הזו למשך שנים, באחריות, במקצועיות ובמסירות רבה. שמת דגש הן על הפרט ועל חווית הילד במערכת, והן על המבט המערכתי-קהילתי. היית קשובה ופתוחה להורים, לצוותים והכי חשוב לילדים עצמם. עשית מאמץ לשמור על המתח בין הצורך להשתנות, לבין הצורך לשמר ערכים קיימים.

כל זאת בתוך תנאים מורכבים מבפנים ומבחוץ שדורשים המון גמישות וסבלנות- תחלופת צוות, שינויים בקיבוץ מתחדש, קורונה ואיך לא- סבבים בטחוניים. אפילו את השבוע האחרון בתפקיד לא נתנו לך לעבור בשקט....

אנו ההורים לא תמיד מודעים ורואים את כל העשייה והמחירים האישיים, כעת אנו מבקשים לבטא את מלוא ההערכה והתודה לך על האופן המדהים בו הובלת את המערכת, מתוך אמון גדול בחשיבותה לקהילה כולה.

מאחלים לך המון הצלחה ושמחה בהמשך דרכך!

באהבה

ההורים

פרשת חוקת – חידות א' ב'

נושאים רבים בפרשת השבוע. בתחילת הפרשה נלמד על הליך הכנת אפר פרה אדומה שבעזרתו מטהרים טמאי מת מטומאתם. בהמשך זועק העם למים ומשה נדרש להוציא לבני ישראל מים מהסלע. בגלל חטאו הוא נענש יחד עם אהרון, ושניהם לא יזכו להיכנס לארץ ישראל.

משה מבקש רשות ממלך אדום לעבור בארצו, אבל מלך אדום מסרב ובני ישראל נאלצים להקיף את אדום. בשלב זה נפטר אהרון הכהן, אחיו הגדול של משה. אלעזר בנו מתמנה לכהן גדול למלא את מקומו. העם מתלונן על מחסור בלחם ומים והקב"ה משלח בהם נחשים כעונש על תלונתם. לרפואת החולים מכין משה נחש נחושת אותו הוא מרים על מוט גבוה. כל חולה שהביט בנחש הנחושת התרפא. הפרשה מסתיימת במלחמת כיבוש הבשן ע"י בני ישראל בעזרת ה'.

א – צבעה של הפרה המטהרת	ל – כך מכנים בני ישראל את המן שירד משמים (שתי מילים)
ב – עירו של עוג	מ – בזכותה היה לעם מים במדבר (איך למדנו שהמים הם בזכותה?)
ג – מפריד בין שתי מדינות	נ – החודש הראשון
ד – הפעולה שבעזרתה נצטווה משה להוציא לבני ישראל מים	ס – ממנו הוציא משה מים
ה – מקום קבורתו של אהרן הכהן (שתי מילים)	ע – כיום – עיר בדרום, בתקופת התורה – ממלכה כנענית
ו – השלימו: "וְהָיָה אִם נִשְׁךְ הַנָּחַשׁ אֶת אִישׁ, אֶל נָחַשׁ הַנָּחָשׁת" (איך אפשר להבין נס כזה?)	פ – מספר ההכאות שמשה מכה כדי להוציא מים
ז – נחל בעבר הירדן המזרחי	צ – שם של מדבר, שם נפטרה מרים
ח – שאלת אתגר: בעבר שם של עיר, כיום – מקצוע שנלמד בבית הספר	ק – קבוצה של אנשים
ט – אסור לו להיכנס למקדש	ר – טבילה במקווה, בלשון תורה
י – מילה נרדפת ל'מדבר'	ש – הימים בהם מזים מי חטאת על הנטהר מטומאת מת
כ – ארץ ישראל	ת – אחד התנאים לכשרותה של פרה אדומה

המלצה על ספר חדש – "אתאהב בסופה"

ערב שבת פרשת חוקת, בה אנו קוראים את הפסוק "על כן ייאמר בספר מלחמות ה': את והב בסופה ואת הנחלים ארנון" (במדבר כא 14), קיבלנו במתנה לספריית החברים שני עותקים של הספר "אתאהב בסופה" מאת נוגה רפל (גיסתם של מתניה וחגית).

הספר מגולל את סיפור התמודדותה של המשפחה עם אתגר הגידול של ילדתם בעלת הצרכים המיוחדים – רעות. נוגה מקדישה את הספרים לכל חברי הקיבוץ ובמיוחד למשפחות המתנסות בהתמודדויות שכאלו.

אנו מודים לנוגה על מתנתה הנדיבה וממליצים בחום על הספר.

נורית קראוס

ליווי מכובד ואכזר

(על רחבת-הלוויות שלנו)

בנוהג שבסעד יוצאות הלוויית שלנו מרחבת בית-הכנסת, ואכן, אין מקום מכובד וראוי ממנו להיפרד מיקירינו ולצאת עימם למסעם האחרון.

דא עקא. הרחבה שלנו מוצפת שמש בשעות אחר-הצהריים ברוב ימות-השנה, וכיוון שכך מחפש כל-אחד מאיתנו דקל, ברוש או קיקיון למחסה מעל ראשו, ובעיקר בעונת-הקיץ החמה והמהבילה (ואצלנו כידוע כמעט כל השנה קיץ...). כך נוצר מצב בו רוב משתתפי-הלוויה מרוחקים מאוד מן המשפחה האבלה, ולא טוב הדבר.

בשעה קשה זו, שאין קשה ממנה, חשובה כל כך הקירבה הפיזית, המעניקה גם תחושה של קירבה נפשית, נחוצים מאוד חיבוק קהילתי חם והשתתפות נטולת-מחיצות בצער וברצון לנחם.

לעניות דעתי, רצוי מאוד ליצור רחבה מקורה שתהיה נוחה גם לימות הגשמים, כזו שתאפשר לכולנו לקחת חלק קרוב ונאות יותר בלוויה. אפשר לעשות זאת בשני אופנים: או על-ידי בניית גג מעל רחבת בית-המדרש -גג הנשען על עמודים- שיהיה פתוח לזרימת אוויר מלמעלה וישמש גם את הרוקדים בהקפות שמחת-תורה, או את המוזמנים ל"קידושי השבת" עליהם כתבתי בשבוע שעבר.

אפשרות אחרת היא לבנות סככת-צל (פרגולה בלע"ז) מעל חלק מן הרחבה המרוצפת, במקום בו מתקיימות הלוויית היום- פרגולה רחבת-ידיים שתאפשר כינוס של כולנו תחתיה. המימון אינו בשמיים ובוודאי ימצאו משפחות המעוניינות לתרום לטובת מבנה כזה למען הנצחת יקיריהם.

ובהזדמנות זו: שלמי-תודה והערכה מקרב-לב לאנשי "חברה-קדישא" ולצוות ברו"ש שלנו הפועלים ברגישות, באחריות ובמסירות-נפש ממש, ותמיד בהתראה קצרה, כדי לעצב ולהעניק תוכן מתאים ללוויית שלנו בצורה היפה ביותר. אולי יוסיפו עוד כסאות ישיבה לטובת המבוגרים תחת הפרגולה החדשה שתיבנה ותיכון במהרה בימינו, ואף יניחו בצד שולחן קטן ובו בקבוקי-שתיה וכוסות למען אורחי-הלוויה הבאים מחוץ לסעד (נוהל שראיתי פעמים רבות בבתי-עלמין אחרים).

ומי ייתן והקדוש-ברוך-הוא יסיר מאיתנו כל נגע ומחלה, אבל וצער.

"עַת לְבָבוֹת וְעַת לְשָׁחוֹק עַת סְפוֹד וְעַת רִקּוּד..."

עַת לְחִבּוּק, וְעַת לְרַחֵק מִחֶבֶק."

(קהלת ג').

חזית רפא

נ.ב. ועוד הערה קטנה באותו נושא: המקום בו מתפצלות הלוויית לנוסעים בכלי-רכב הוא אחד המקומות המכוערים ביותר בסעד. את פני המלווים מקבלים קיר-פח של המוסד, צבוע בצבעים פסיכודליים, חביות-פלסטיק ומכלי-גז, גיבוב של פסולת מתכת וברזל... האם לא ניתן לנקות את האיזור ולשתול שם כמה שיחים ועצים לרווחת כולנו? בתודה מראש.

הכנסת ספר התורה ל־משפחת אולדשמידט [מורל]

אמש השתתפנו בארוע מרגש בשדרות, לזכרם של חברינו חנה ודוד גולדשמידט ז"ל ולזכר הוריה של חנה, יעקב וטובה מורל, ואנחנו מביאים את דברי הרב עודד מכמן, בן של דני וברוריה מכמן.

משפחת מורל

ראש משפחתנו, סבא יעקב, עלה עם אשתו טובה וילדיו ארצה בשנת 1935. מלבד אשתו וילדיו העלה סבא יעקב גם ספר תורה, שכנראה נכון לאותם שנים היה ספר חדש. ספר זה עלה עמם לאוניה, וסבתי ז"ל, חנה, נהגה לספר כי היא כמעט סורבה להיכנס לארץ בגללו.

ומעשה שהיה כך היה: באישור העלייה היה רשום כי לבני משפחת מורל 5 ילדים. בני המשפחה עלו מן הסירה שלקחה אותם מן האוניה אל החוף כאשר סבא ז"ל נושא את ספר התורה בזרועותיו כשהוא מכוסה בשמיכה, ואשתו וילדיו פוסעים מאחוריו. עובדי הנמל שספרו את הנכנסים לנמל, חשבו כי סבא יעקב נושא תינוק ולכן מנו אותו כאחד מן הילדים, וממילא כשרצתה סבתא חנה לעלות גם היא לנמל (כבת הגדולה היא הייתה האחרונה בשורה) חסמו בגופם את כניסתה. סבתא מספרת כי היא הרימה קולה בצעקה עד שהבינו שנפלה טעות וה"תינוק" הנוסף שנספר אינו אלא ספר תורה.

נחזור לעניין. ספר תורה זה שהה בתל אביב במשך כל השנים שסבא יעקב וסבתא טובה גרו בתל אביב, ומשהעתיקו את מגוריהם לקיבוץ סעד בו גרה בתם, סבתי חנה גולדשמידט ז"ל, עבר ספר זה יחד איתם לקיבוץ והוכנס אחר כבוד לבית הכנסת של קיבוץ סעד (למשמרת ולא כמתנה). סבא יעקב וסבתא טובה חיו עד אחרית ימיהם בקיבוץ סעד, ולאחר אריכות ימיהם נטמנו בבית הקברות בקיבוץ.

במהלך השנים עבר הספר תיקונים רבים, ובקיבוץ סעד היו קוראים בו בעיקר בחגים. עם זאת, מזה שנים רבות שהספר עומד ללא שימוש בארון הקודש והשנים נתנו בו את אותותיו.

וכאן אנו באים לחלקו השני של המעשה. אני, נינו של סבא יעקב, בנם של דן וברוריה מכמן (אמי היא נכדתו של סבא יעקב) עברתי יחד עם משפחתי לפני קצת למעלה משנה לעיר שדרות, הסמוכה מאד לקיבוץ סעד (בו נולדתי גם אני) בעקבות התמנותי לדיין בבית הדין הרבני באשקלון.

במסגרת פעילותי בעיר הקמתי יחד עם משפחות נוספות בית כנסת חדש בעיר שדרות שהתפילות בו מתקיימות בנוסח אשכנז (ענין נדיר בעיר דרומית זו...) ואני משמש בו כרב הקהילה. בית הכנסת והקהילה שסביבו מתפתחים ב"ה יפה מאד אך כמובן יש לנו צורך בספרי תורה.

על רקע זה עלה הרעיון להעתיק את מקום משכנו של הספר של סבא יעקב לבית הכנסת שלנו. הספר נלקח לבדיקה מקיפה במכון "אות", מכון שמתמחה בהשמשת ספרי תורה ישנים, והתברר כי אכן מדובר בספר שנכתב ברמה גבוהה אלא שמחמת יושנו יש לערוך בו שיפוץ מקיף על מנת שניתן יהיה להשתמש בו. ללא תיקון שכזה הספר לא יהיה כשר.

דעתי האישית היא כי יש כאן סגירת מעגל והנצחה מכובדת לראש משפחתנו שעלה לארץ מבעוד מועד מתוך תחושת שליחות ציונית ובמחשבה מושכלת בטרם עלה הכורת הנאצי ימ"ש על רוב קהילות אירופה, ושבעצם בזכותו כולנו עומדים חיים פה היום.

עודד מיכמן

ספר התורה היום:

ספר התורה כאשר הובא לסעד:

להדס רסיס-טל

ברכות לבת המצווה

ליצחק ונצמי, למרגלית שריד ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ונחת!

חוגגים 74 לסעד יריח?

קהילת סעד מטיף ועד ותיק- מוזמנים לחווית **ניול אתגרי** אצלנו פה בסעד מדל טוב!

תאריך: י"א תמוז 21.6.21 יום שני | שעת הדנקה: 17:00
מיקום: רחבת בית הכנסת

הפתעות מתוקות מחכות לכם בדרך...
מצפים לראותכם, ועדת תרבות והצוות המארגן
יירש כח לנוער שלנו שמוביל את הניוול

קלף חשש"א בסעד

SAVE THE DATES

ד' 1/ כ"א תמוז
הקרנת הסרט
"אגדת חורבן"
*וצדת דת

21/6 י"א תמוז
חג
הפנק

18/6 ח' תמוז
שבת
קהילתית

ד' 28/ י"ט אב
ערה הריכה
נשימ

ד' 26/ י"ז אב
הצגה-
"לוג במהצ"ע"

ד' 22/ י"ג אב
ערה לט"ו
באה

ד' 23/ ט"ו אלול
מסיבת
סוף הקיץ

מחשבות לפסח...
וצהרבות

ד' 29/ כ אב
ערה הריכה
גברית

כללי מחלוקת שאין עליהן מחלוקת

באסיפת החברים בשבוע שעבר, בה דנו בנושא ההסתייגויות על נוהל הקליטה - נוהל שוועדת קליטה והמזכירות עוסקות בו בשנה (פלוס) האחרונה. נהל שהושקעו בו שעות עבודה רבות של וועדת קליטה והמזכירות, נהל שהתגבש מתוך ניסיון לראיה רחבה של המציאות המורכבת בנושא זה והשפעות הרוחב שלו. ולאחר ערב הסברה, פגישות רבות עם קבוצות הנקלטים, ביחד ולחוד ושוב, דיונים רבים בוועדת קליטה ובמזכירות. באספה זו, כחלק מההסתייגויות שהוצגו, הוטחו על ידי קבוצה של דוברים דברי ביקורת קשים ביותר. לדעתי הרבה מעבר לביקורת, ממש השתלחות חסרת רסן בבעלי התפקידים שעוסקים בנושא. אמירות קשות כמו, "ההנהלות חסרות יושרה", "מועלות באמון", "צוותים הזויים" ועוד. אפילו איזכור שמות של חברים בעלי תפקיד שאפילו לא קשורים בנושא.

אודה ולא אבוש, שנתי נדדה בלילות שלאחר האסיפה. לא את עלבוני אני דורש כאן וגם לא את של חברי וחברותיי להנהלות, למזכירות ולוועדת קליטה, כי אם את עלבונו של הקיבוץ כולו.

לאן הגענו? מה קרה לדרך? איפה העין הטובה? איפה ראיית הכלל מתוך תמונה רחבה? איך ייתכן שראייה צרה של **האני** העצמי, הילד **שלי**, הנכד **שלי**. היא זו שמובילה? היא זו שמעוותת ומובילה את הדוברים להשתלח כך במי שמעמיס על גבו את העשייה הציבורית לטובת הכלל?

איך ייתכן שהגענו בסעד למקום שיש קבוצת כח בנושא מסויים שקובעת כללי שיח חדשים, שמייצרת חמ"ל תודעה ליצירת תמונה שאיננה קרובה לאמת. שמושיבה אנשים שיתקשרו טלפונית לטובת הטיית דעת קהל, וכל זה בקרב ציבור שלא מכיר את התמונה הרחבה? ציבור של וותיקים שרואה את טובת הכלל ואכפת לו מאוד מעתיד המקום ומעתידו שלו. קבוצה שמובילה דעה שרחוקה מטובת הכלל. שמתעלמת מהמורכבות שבנושא ומציירת את התמונה מתוך זווית אישית צרה ואנוכית? ולאחר מעשה שולחת גם הודעות תודה בווצאפ בנוסח: "תודה רבה על תמיכתכם - מי ייתן ונזכה לתמוך/להצביע בעתיד על נקודה שתהיה חשובה ועקרונית לכם". - שמור לי ואשמור לך.

האם זו דרכה החדשה של סעד? האם לכיוון הזה אנחנו הולכים? האם לבדלנות של קבוצות אינטרסים שונות? האם זו סעד? האם זו הקהילה שלנו האם כך אנחנו רוצים להוביל תהליכים? האם המחלוקת הזו ראויה? האם בדרך שכזו נצליח להגביר את המעורבות? את הרצון של אנשים מתוכנו לקחת תפקידים ולעשות לטובת הכלל? או שחלילה נשיג בדיוק את ההיפך?

יצא שבשבת שעברה קראנו את פרשת קורח מצאתי בדבריו של הרב ד"ר רונן לוביץ לפרשת קורח הסתכלות המתאימה בדיוק, וזה לשונו: "**מחלוקת הן כורח!** השונות והגיוון שקיימים בחברה האנושית מבטיחים שהן תהיינה תמיד. שהרי "כשם שאין פרצופיהם שווים כך אין דעותיהם של בני אדם שוות" (סנהדרין לח, א). רמז לכך שבין אנשים הנמצאים יחדיו תמיד ישנן מחלוקות מצוי בפסוק "שבת אחים גם יחד". ראשי התיבות של המילה "יחד" הם: **יש חילוקי דעות**. המחלוקת היא כלי חיוני לביורר הטוב והאמת, ולכן חכמינו טיפחו ופיתחו את תרבות המחלוקת, ומחלוקות חורזות כחוט השני את כל ספרות ההלכה.

אולם, יש מחלוקות ראויות ובונות, ויש שעלולות להרוס כל חברה טובה, ולהוריד את חבריה חיים שאולה. כפי שארע לעדת קורח. מה מבחין בין מחלוקת חיובית לשלילית? נראה שניתן להצביע על שלושה תבחינים ושלושתם בולטים בפרשתנו:

א. **המניע** – האם המחלוקת נובעת ממניעים אידיאולוגיים או מאינטרסים אישיים. האם המוטיבציה של החולקים היא להגיע לאמת ולצדק או שהם מונעים ע"י רדיפה של שררה וכבוד, קנאה וצרות עין. במקרה של קורח המניע האישי נרמז במילה הפותחת: **"וייקח קורח"** קורח רצה רק לקחת.

ב. **הדרך** – מחלוקת חיובית מתנהלת לגופו של עניין ולא לגופו של אדם, ואילו מחלוקת שלילית גולשת לפסים אישיים ולהכפשות. כך במקרה של קורח נאמר: **"ויקהלו על משה ועל אהרן"** הם לא נקהלו מסביב לעניין אלא מסביב לאדם, והרטוריקה הפרסונאלית שלהם היתה רווית משטמה אישית.

ג. **התוצאה** – מחלוקת לשם שמים מניבה הערכה הדדית ותועלת ואילו מחלוקת שלילית מסתיימת ביחסים עכורים ובנזק לכל המעורבים. מחלוקת חיובית מסתיימת בפיוס, בעוד מחלוקת שלילית מסתיימת בשדה קטל. כך הסתיימה מחלוקת קורח. בלא התנצלות והתפייסות אלא באש מכלה ובירידת חיים שאולה.

ביקורת היא דבר בונה, כל עוד הכוונה היא להביע דעה בכדי לנסות לשכנע ולתקן. אך כאשר הביקורת הופכת להשתלחות חסרת רסן, כפי שקרה באסיפה האחרונה, אין כאן בנייה אלא הרס, פגיעה אישית וראייה צרה.

ארשה לעצמי לומר שבעלי התפקידים הציבוריים בקיבוץ, כולם, לא העמיסו את התפקיד על כתפיהם בשביל טובה אישית, שררה או כבוד. לא בשביל קידום אישי ולא בשביל תנאים כאלו ואחרים. אלא מתוך רצון לתרום ולעשות לטובת הכלל. בעלי התפקיד לא עובדים **אצל** חברי הקיבוץ אלא **בשביל** חברי הקיבוץ והם עושים זאת מכל הלב ומסביב לשעון.

ברור שישנם גם טעויות בדרך. גדולות או קטנות. וברור שיש הכרח לתקן ולשפר. אך דבר זה אפשר לעשות רק מתוך אמון ובניה ולא מתוך חוסר אמון והרס.

אני מאחל לעצמנו שנדע להתעלות על המשבר הנוכחי ולהחזיר את השיח הציבורי למקום בו ראוי שיהיה.

כרמל הלפרין

"ענת ענת..."

קהילת סעד היקרה והאהובה,

משתפים שביקשנו לקחת שנתיים חופש מהקיבוץ, החל מסוף הקיץ הקרוב.

אנחנו וילדינו אוהבים את החיים בסעד, את השכנים שלנו, החברים, המרקם החברתי, הרוח ועוד הרבה פרטים שמרכיבים את היומיום והופכים את המקום לבית. קשורים גם לאזור הנגב המערבי ולמקומות העבודה שלנו.

אז, למה?

"שש שנים תזרע שדך... ובשנה השביעית, שבת שבתון...", יחד עם שנת השמיטה הקרבה, אני (עתר), לוקחת שנת שבתון ומתוך רצון שלי אך בהחלטה משותפת, בחרנו לקחת את ההזדמנות הזו למעין שבתון משפחתי בו נעבור לגור קרוב להורינו (סבי ילדינו), באפרת.

המעבר מלווה ברגשות מעורבים ולא בלי חשש, זו לא היתה החלטה קלה אך הרגשנו שזהו חלון מתאים לכך בזמן ואנחנו מקוים שתהיה לנו בכך חוויה משמעותית וטובה.

מאחלים ימים טובים של שקט וברכה בכל,

משפחת אייל

ברוכים הבאים (השבים)!

איתמר (בנם של יהודה וג'יין) ואסנת סימון, וילדיהם הראל (מסיים כיתה ג'), מתן (מסיים כיתה א') ועידו (עולה לגן דקל), יגיעו אלינו ביום שני הקרוב, ה-21.6.

משפחת סימון התגוררה ב-5 השנים האחרונות בניו ג'רזי שבארצות הברית בעקבות עבודתה של אסנת ב"אמדוקס", וכעת הם חוזרים לארץ לתהליך קליטה לחברות בסעד. איתמר הוא רואה חשבון.

המשפחה תגורר בבית פרנקל לשעבר. בשל הנחיות הקורונה לשבים מחו"ל, המשפחה תשהה בבידוד למשך 10 ימים (איתמר ואסנת מחוסנים ואינם מחויבים בבידוד לאחר בדיקה שלילית), אז ייקח מעט זמן עד שניפגש בשבילים..

אנחנו מאחלים למשפחת סימון קליטה מהירה וטובה בקהילת סעד. ברוכים השבים לישראל ולקיבוץ!

הנה בשם ואצת קליטה

אצת נאצת רכב

שנת הקורונה הציבה אתגרים בפני ענף הרכב לחבר. במשך חודשים השימוש ברכבים היה מועט מאוד ונאלצנו להקטין מאוד את מספר הרכבים בסידור הרכב כדי לא לספוג הפסדים כבדים מדי.

נכנסנו לשנת 2021 בעיצומו של הסגר השלישי, כאשר אנו נדרשים לעמוד בתקציב מאוזן לאור ההחלטות שהתקבלו בחוברת אורחות החיים. לאור זאת העלנו בתחילת השנה את מחיר הק"מ, ואכן, בסיכום 4 חודשים, 1-4/2021, אנחנו עומדים ביעד של תקציב מאוזן.

לשמחתנו החל מחודש אפריל החיים חוזרים לשגרה ואיתם גם השימוש ברכבי סידור הרכב. לאור זאת נוציא בזמן הקרוב שלשה רכבים מהסידור, ונכניס חמישה רכבים חדשים, כך שצי הרכב יגדל בשני רכבים. מ-9 רכבים ל-11 רכבים. נמשיך לעקוב אחרי השימוש כדי להתאים עד כמה שאפשר את מספר הרכבים לביקוש תוך עמידה באיזון התקציבי.

רכבי סידור הרכב הם רכבים שיתופיים, לכן חשוב לשמור על הניקיון. לא נעים לקבל רכב מלוכלך, לכן בדקו בסוף הנסיעה שהשארתם את הרכב נקי, כפי שהייתם רוצים לקבל אותו. אם כמות הדלק במיכל ירדה מתחת ל-3/4 מיכל, מלאו בבקשה דלק, (עדיף אחרי כל חזרה מנסיעה).

אנו חוזרים ומבקשים לנסוע בזהירות ולהימנע מקפיצה על "במפרים" ומנסיעה בדרכי עפר לא סלולות, הרכבים נמוכים ופגיעים. אנחנו מבקשים להודיע לחגיב חכמון על כל פגיעה ברכב, עם כל אי הנעימות, במקרה כזה משתתף הנהג בעלות ההשתתפות העצמית בתיקון הרכב. במידה ונהגים לא מודיעים על הפגיעה העלות נופלת על כלל המשתמשים, ובסופו של דבר תביא לעלייה במחיר הק"מ.

אנו עובדים עם תוכנה ידידותית, המאפשרת הזמנת רכב מהבית או הטלפון הנייד. התוכנה מבצעת כל הזמן אופטימיזציה של מצב הזמנות הרכבים. בכל מקרה של שאלה או בקשה בנוגע לסידור הרכב ניתן לפנות לאהרליה לוי.

נסיעה בטוחה, צאו לשלום וחזרו בשלום,

ואצת רכב

במהלך תשרי תשע"ג (אוקטובר 2012) התקיים מפגש מטעמה של מפלגת "הבית היהודי" במועדון לחבר. למפגש הגיעו שלושה מחברי המפלגה החדשה. האחד שהיה מוכר לרבים מאנשי סעד בזכות קשריו המשפחתיים למשפחת בן צבי ועוד צעיר וצעירה, אלמונים יחסית, שהציגו עצמם כראשי המפלגה. השלושה הסתערו בהתלהבות באותו הלילה על הקהל המנומנם, והרי לכם הדיווח על המפגש בעלון (בראשית - תשע"ג).

ביום שלישי התבררנו על הקדמת הבחירות ובתיאום מושלם – שעה לאחר מכן, התקיימה במועדון לחבר תעמולת בחירות לבית היהודי, או "רב שיח" בלשון נקייה.

הדובר הראשון – מוטי יוגב שהפליג בדבריו עד שהעיר לו אחד מיושבי הקהל, כי שכח להציג עצמו בפניו אלו שאינם בקיאים בשמות המתמודדים. מוטי סיפר על עצמו, הדגיש את הקשר המיוחד שלו לסעד באמצעות אמו אלישבע – אחותו של משה בן צבי שהיתה חברת סעד, ואף התבדח על כך שנתבעה על ידי אריה קרול בגין שבע שעות עבודה שטרם השלימה בעברה.

אחריו עלתה לדבר אילת שקד – מאנשי לשכתו של נתניהו בעבר, צעירה חילונית שמצאה אף היא חדרון ב'בית היהודי' בתקווה להישאר בו בהמשך.

הדובר המרכזי – נפתלי בנט, דיבר בצורה רהוטה, הציג מטרות ברורות ואלו תמציתן: "אנו נמצאים בצומת קריטי בו יוכרע עתיד הציונות הדתית הנעה כמטוטלת בין היעלמות מהמפה ועד למימוש מלוא הפוטנציאל השווה 15 מנדטים. שלל הכוכבים שהוצנחו למפלגה עד כה, לא סיפק את הסחורה ועלינו לכבוש את לב החברה הישראלית באמצעים שברשותנו – המוסדות ובתי הכנסת. על כל אחד מאתנו לעבוד קשה".

נפתלי, איש רב פעלים העשוי מהחומרים הנכונים – יזם הייטק, איש צבא – בוגר סירת מטכ"ל, תקשורתי ודובר אנגלית כשפת אם – ממש 'בנימין נתניהו של הציונות הדתית' – אלא מאי? מתמודד על ראשות המפלגה ועדיין חסר ניסיון..

האם ישרוד מול השועלים הוותיקים? האם כאיש הליכוד לשעבר, בקי באמת ברזי החברה הדתית? האיחוד עם ה"איחוד הלאומי" ישפר את המצב?

בדיעבד, כולנו כבר יודעים את התשובות לשאלות שנשאלו על גבי העלון לפני כ-9 שנים..

נאחל לראש הממשלה החדש ולממשלתנו, הצלחה רבה ואריכות ימים.

עצמאות ארצות

בימים אלו, אנו מפנות את אחרוני החניכים שנשארו בסעד מ 2018 לחדרים ברחבי הקיבוץ ומתחילות בשיפוצים קטנים וצביעה לקראת הגרעין החדש שיגיע בעוד כחודשיים.

בחודש האחרון זכינו לפגוש ולראיין את החניכים המתעתדים להגיע ופגשנו קבוצה נעימה, נמרצת וחמודה של צעירות וצעירים מחמש מדינות דוברות אנגלית (ארה"ב, קנדה, דרא"פ, אנגליה ואוסטרליה) וגם בחור בלגי אחד.

גם השנה, הגרעין מורכב מבנות ובנים שעשו את השנה האחרונה בתוכניות שונות בארץ: אולפן בשדה אליהו, מדרשות ושיבות שונות. המספר הסופי טרם נסגר אך כנראה נקבל בין 20-25 חניכים ובעיקר חניכות, מתוכם שניים הם "דור שני" שאחיהם היו בתוכנית בגרעינים קודמים.

אנו עדיין מחפשות משפחות מארחות וכן מנסות לאייש שני תפקידים: אסאב בית שידאגו לצרכים הפיזיים היומיומיים למשך שלושת החודשים הראשונים במשרה חלקית מאוד וכן מדריך חברתי למשך אותו פרק זמן אך למשרה מלאה ואינטנסיבית הרבה יותר (לפרטים נוספים, פנו אלינו).

אורלי ורנא

שבת אירוח בקיבוץ עצמאות "לב בנימין"

כמו בשנתיים האחרונות, גם השנה נקיים בקיבוץ שבת אירוח, והפעם לעמותת "לב בנימין" מעפרה - עמותה שפועלת למען לילדים עם צרכים מיוחדים. במסגרת העמותה מגיעים הילדים בכל צהריים למועדונית, שם הם מבליים יחד עם בנות השירות והחונכים עד הערב. אי"ה בשבת פרשת פנחס, כ"ג בתמוז, 3.7, יגיעו אלינו לסעד החניכים יחד עם מדריכיהם. אנחנו נדאג שתהיה להם שבת כיפית שתעזור להם ולמשפחות שלהם להתאווור קצת מהשגרה וליהנות יחד איתנו, (ובשביל זה נזדקק לעזרתכם):

אם יש משפחות שמוכנות לארח בביתן **ללינה בלבד** חניך ומדריך צמוד מהעמותה - אנא כתבו הודעה ליעל (החניכים ברובם בעלי תפקוד גבוה ואינם נעזרים בכיסא גלגלים, ולכן גם בתים שאינם נגישים יעזרו מאוד), ובנוסף, נשמח לשמוע אם מישהו יודע על חברה/מקום שיוכלו לתת לנו חסות להוצאת חולצות למזכרת. לפרטים נוספים או תרומות- מוזמנים לפנות אלינו:

שני קבלן 0543236544

הדר אהרון 0542031089

ויעל וייס 0524062949

בתודה גדולה,

נאצר סאד

תפילת נשים ובת מצווה

חברות יקרות! השבת תתקיים קריאה בתורה ותפילת מוסף במועדונית בשעה 9.15

נחגוג בת מצווה לחדס רסיס טל וחזרה לתפילה ללא מסכות.

כולן מוזמנות - הצוות האמאני

שעות פתיחת הבריכה בחודשים יולי-אוגוסט

שעות הפתיחה	ימים ב, ד
6:30-7:30	שחיינים מעורב
7:30-9:00	שחייניות נשים
10:00-12:00	משפחות
14:00-15:30	משפחות
15:30-17:30	נשים
17:30-19:30	גברים

שעות פתיחה	ימים א, ג, ה
6:30-7:30	שחיינים מעורב
7:30-9:00	שחייניות נשים
10:00-12:00	משפחות
14:00-15:00	נשים
15:00-16:00	גברים
16:00-18:30	משפחות
18:30-19:30	שחיינים מעורב

שעות הפתיחה	יום ו / ערבי חג
6:30-7:30	שחיינים גברים
7:30-9:00	שחייניות נשים
13:00-14:30	נשים
14:30-16:00	גברים
16:00-18:00	משפחות

בימי ד' תהיה שעת שחיינים/ות לילית: 19:30-20:30 שחייניות.
20:30-21:30 שחיינים.

בתאריכים: ה', ו', ז' באב - הבריכה תפתח לשחיינים בלבד בבקר בין 6:30 ל 9:00.

13 הנחיות הבריכה

אנא קרא בעיון שקד

במסגרת החלטות הממשלה לאחר "צוק איתן", קיבלנו מהחטיבה להתיישבות יחד עם כל יישובי העוטף גנרטורים לחירום. מרבית הגנרטורים חוברו כבר מזמן לרשת החשמל שבתוך שטח המחלק. שכונת שקד איננה נמצאת בשטח המחלק וחברת חשמל סירבה לחבר את הגנרטור לרשת החשמל שלה.

לאחר דיונים ומאמצים מרובים, הגענו להבנה והסדרה וביום שלישי האחרון חובר הגנרטור לרשת החשמל. אני מקווה שלא נצטרך את הגנרטור בוודאי לא בעיתות חירום. תודות רבות מגיעות לבניה ברזילי שממשיך לשאת על כתפיו הרחבות את כל הטיפול ברשת החשמל שלנו ודחף ופעל גם בנושא זה, לאורך צרפתי שמנהל את חברת מחלק החשמל לצבי קופלד המהנדס של החט"ל שללא הדחיפה שלו מול הגורמים השונים ובייחוד מול חח"י הדבר לא היה קורה, לעמוס ברט שדחף את הנושא במועצה ולתמיר עידאן שהושיט יד ועזר גם בנושא זה.

לכולם תודה ושנדע שקט ויציבות ולא רק ברשת החשמל.

כרמל האפרין